

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

skrive en Requisition, som han i Løbet af 1 eller 1½ Minut kan skrive paa Stedet i den Købmandsforretning, Forbrugsforening eller Detailforretning, hvor han køber disse almindeligt brugte Giftstoffer. At en Lov, der indeholder denne § 5, paa nogen Maade skulde være til Fordel for Apotekerne, tror jeg ingen med Rette vil kunne hævde. Saa er der endelig Lovforslagets § 6, som i Virkeligheden ogsaa er en Frigørelse af Handelen. Gifthandelen her i Landet har i en Række Aar ligget særdeles vanskeligt og paa en Maade været ført under ulovlige Former. I 1843 — tror jeg det var — fik Apotekerne og den særlige Gruppe af næringsdrivende, som hedder Materialister — Materialisterne i hvert Fald til en vis Grad — Ret til at handle med Giftstoffer. Men saa blev Næringsloven gennemført i 1857, og der blev tildelt de almindelige Købmænd samme Ret til Handelen, som Materialisterne tidligere havde, og paa den Maade blev Gifthandelen gjort overordentlig fri. Men efter at Apotekerloven var gennemført i 1913, fulgte nogle justitsministerielle Resolutioner i 1914, som atter lagde Gifthandelen tilbage til Apotekerne og til de Materialister, der havde haft Borgerskab, inden Næringsloven blev gennemført. Nu drives der i ret udstrakt Grad Gifthandel gennem de saakaldte tekniske Materialhandlere, og det er navnlig disse, der er tænkt paa i § 6. Hvad der hidtil var ulovligt, bliver nu lovligt efter § 6. At der saa kræves særligt Kendskab til Gift af disse Materialister, eller hvad man vil kalde dem, kan man vel ikke finde unaturligt, da det meget ofte drejer sig om Stoffer, der praktisk talt alle har det samme Udseende, enten klare Vædsker eller hvide Pulvere. At man ved Handel med saa farlige Stoffer kræver nogen Kundskab af dem, der handler med dem, tror jeg de fleste vil forstaa, og i Praxis er det jo ofte farmaceutiske Kandidater, der ikke har kunnet faa et Apotek, som driver disse tekniske Materialhandlere.

Det ærede Medlem kom en passant ind paa Handelen med Blyfarve og Blyhvidt og gjorde nogle Hentydninger til den Debat, der tidligere har været paa Rigsdagen om Anvendelse af Blyhvidt. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ikke mente, der var taget tilstrækkeligt Hensyn i Lovforslaget til Farerne ved Blyhvidt. Jeg skal derom sige, at Ministeriet i hvert Fald har været i høj Grad opmærksomt paa de Farer, som Arbejderne udsættes for ved Anvendelse af

Blyhvidt. Der er, siden Forslaget om Anvendelse af Blyhvidt blev forelagt Rigsdagen, sket noget ret betydningsfuldt i denne Sag. Der er nemlig sket det, at man fra lægevidenskabelig Side har anvendt en Metode, hvorved man ved Undersøgelse af vedkommende Arbejders Blod — man tager en lille Prøve — meget hurtigt og meget nemt kan konstatere, om vedkommende Arbejder er paavirket af Bly. Man kan altsaa konstatere en Blyforgiftning i dens allerførste Stadium. Sundhedsministeriet har paa et tidligt Tidspunkt været opmærksomt herpaa, efter at en udmærket dygtig yngre Læge har skrevet en Afhandling herom. Man har ligeledes været opmærksom paa det i Tyskland, og dernede er det organiseret saaledes, at der ligefrem findes et særligt Laboratorium, hvor man kan erhverve de Kundskaber og den Erfaring, som er nødvendig for at konstatere Tilfælde af Blyforgiftning paa et tidligt Stadium. Den nævnte unge Læge rejser nu til Tyskland for at komplettere sine Kundskaber, og saa snart han kommer tilbage, vil vi søge paa en eller anden Maade at knytte ham til Fabriksdirektoratet, for at Arbejderne i de Erhverv, hvor der er Fare for Blyforgiftning, kan blive undersøgt, saaledes at det paa et meget tidligt Tidspunkt kan konstateres, om vedkommende er udsat for Farerne ved en Blyforgiftning.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), som i høj Grad interesserede sig for Lovforslaget, og som jo har særlige Kundskaber paa dette Omraade, saa at det ærede Medlem utvivlsomt vil blive en værdifuld Arbejdskraft i det kommende Udvalg, skal jeg sige et Par Ord. Det ærede Medlem indvendte noget imod den Inkonsekvens i Lovforslaget, at visse Laboratorier vel kan købe store Portioner af Giftstoffer uden Requisition, men saa snart det drejer sig om mindre Portioner, skulde der Requisition til — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Ja, det ser tilsyneladende noget inkonsekvent ud, og jeg er ikke helt klar over, hvad Kommissionen har tænkt hermed. Jeg kunde tænke mig, at man har været opmærksom paa, at Funktionærer i et saadant Laboratorium i visse Tilfælde til privat Brug eller andet Brug for egen Regning i Laboratoriets Navn kunde købe mindre Portioner, og idet man regner med, at Laboratoriet altid selv vil købe større Portioner, skulde Købet af de mindre Portioner da kræve den sædvanlige Requisition.

Det ærede Medlem havde ogsaa en Del eller rettere meget at indvende mod de